

Την Αγιοβασιλόπιτα της χρονιάς ευλόγησε ο Μητρ.Χίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οίνουσσών](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών καὶ Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκος τὴν τετάρτη 2 Ἰανουαρίου 2019 εὐλόγησε στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ τὴν Ἀγιοβασιλόπιτα τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, παρουσία τῶν Κληρικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἀρχῶν τῆς Θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ακολουθεῖ αναλυτικὰ ἡ ανακοίνωση τῆς Ι.Μητροπόλεως

Ὁ Σεβασμιώτατος στήν ὁμιλία του ἐτόνισε ὅτι ὁ Χρόνος εἶναι δημιούργημα τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησι τοῦ σκοποῦ τῆς Θείας Οἰκονομίας. Ἡ ὁλοκλήρωση τῆς ἀποστολῆς του συμπίπτει μέ τήν ἔλευσι τοῦ Θεοῦ Υἱοῦ στόν κόσμον μας, κατὰ τὸ λόγο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: “ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ...”. Ἐκτοτε, ἡ ἔννοια τοῦ χρόνου ἀνάγεται στήν διάσταση τοῦ αἰώνιου καὶ κατὰ τὸν ὕμνον τῆς Ἑορτῆς τῆς Ἀναστάσεως καλούμεθα σέ “ἄλλην βιοτὴν τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆς”, ὅπου τὸ “νῦν” περιχωρεῖται στό “ἄεί” καὶ τὸ “ἄεί” περιλαμβάνει τὸ “νῦν” μερικόν κατὰ τίς σωτηριολογικὰς ἐκφωνήσεις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς Ἐκκλησίας μας “πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων”.

Καλούμεθα, λοιπόν νὰ ζήσουμε τὸ αἰώνιο, ἀφήνοντας τὸ παλαιὸ καὶ ἐνδυόμενοι “τὸ καινόν” τὸ νέον, ἀφοῦ “ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε”, ὥστε σκοπὸς μας στό νέο Ἔτος νὰ εἶναι νὰ κερδίσουμε τὸν Παράδεισον. Σύνθημά μας ἅς εἶναι “τά πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός”. Αὕτη εἶναι ἡ Εὐχὴ τοῦ Ἐπισκόπου, Μητροπολίτου καὶ Ἀρχιερέως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν.

Ἀκολούθησε ἡ εὐλόγησις τῶν Ἀγιοβασιλοπιττῶν τοῦ Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν Χίου “ΡΩΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ”, τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν “Μητροπολίτης Διονύσιος Μπαϊρακτάρης” καὶ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Χιακῆς Ἐκκλησίας “ΣΗΜΑΝΤΡΟ” .

Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπευθυνόμενος σέ ὅλους τοὺς παρευρισκομένους ἐτόνισε ὅτι ὁ Χρόνος ὡς ὥρες, ἡμέρες καὶ αἰῶνας ἔχει σωτηριολογικὸ περιεχόμενο καὶ ἐκφράζεται μέσα στὴ Θεία Λειτουργία τετραπλῶς: “Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα”.

Ἡ ἔννοια “τελεία” εἶναι ἡ πραγμάτωσις τοῦ σκοποῦ (τέλος = σκοπός) καὶ αὐτὸς δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν κατόρθωσις τῆς σωτηρίας.

Στὴ συνέχεια ἡ ἔννοια “ἅγιος” ἀναφέρεται κατὰ κυριολεξίαν στόν Τριαδικὸ Θεὸ ἀλλὰ κατὰ Χάρη Θεοῦ καλούμεθα κι’ ἐμεῖς σ’αὐτὴ τὴν ἁγιότητα σύμφωνα μέ τὴν προτροπὴ τοῦ Κυρίου μας “ἅγιοι γίνεσθε ὅτι ἐγὼ ἅγιος εἰμι” .

Ἡ σημασία τῆς “εἰρήνης” ἔχει τριπλὸ χαρακτῆρα ἀφοῦ ἀναφέρεται στήν εἰρήνη, τὴν καταλλαγὴν μέ τὸν ἑαυτὸν μας, μέ τὸν Θεό, μέ τὸν συνάνθρωπο καὶ ὅλη τὴ δημιουργία.

Τέλος, “ἡ ἁμαρτία” εἶναι ἐκείνη πού χωρίζει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸ Θεὸ ὡς παράβασις καὶ παρακοή τοῦ θελήματός του, γι’αὐτὸ καὶ ἡ Εὐχὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου

εἶναι στή χρονική αὐτή περίοδο πού χαρίζει ὁ Θεός νά ἐργασθοῦμε ὅλοι ὥστε ὁ (καινός) νέος Χρόνος νά εἶναι τέλειος, ἅγιος, εἰρηνικός καί ἀναμάρτητος.

Στή συνέχεια προσῆλθε στήν Ἑνοριακή αἵθουσα τοῦ Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Χίου, ὅπου εὐλόγησε τήν Ἀγιοβασιλόπιττα τῶν Ἀναγνωστῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὁμίλησε ἐορτίως καί τούς προέτρεψε ἡ ζωή τους νά εἶναι σύμφωνη μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί μέ τή Χάρη τοῦ Κυρίου μας νά ἀριστεύουν στή ζωή καί τά ἔργα τους.

Ἀκολούθησε ἡ εὐλόγηση τῆς Ἀγιοβασιλόπιττας στό Δημαρχεῖο Χίου, παρουσία τοῦ Δημάρχου Χίου, λοιπῶν Πολιτικῶν καί Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καί τῶν Περιφερειακῶν Συμβούλων, καί εὐχήθηκε ἐορτίως.

Τέλος, τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας εὐλόγησε τήν Ἀγιοβασιλόπιττα τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου (Γ.Φ.Τ.) τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν, στήν ὁποία παρευρέθηκαν τά Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καθώς καί πλῆθος συνεργατῶν καί διακονούντων στό Κοινωνικό καί Φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί στούς τομεῖς: “Γεύματα Ἀγάπης”, “Ἰματιοθήκη Ἀγάπης”, “Διακονία Ἀσθενῶν”, “Τράπεζαι Αἵματος”, “Διακονία Φοιτητῶν” (Ἰδρυμα ΒΑΡΛΑ) , Διακονία Οἰκογένειας, “Δός μοι τοῦτον τόν ξένον” κ.λ.π.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπευθυνόμενος στούς παρευρισκομένους ἐτόνισε ὅτι διακονοῦμε τό ἄνθρωπο, γιατί εἶναι ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός εἶναι ὁ μόνος φιλόανθρωπος καί τή διακονία μας αὐτή τήν ὀνομάζουμε φιλανθρωπική γιατί εἶναι ἐντολή τοῦ Θεοῦ.

Διακονοῦμε μέ τά “Γεύματα ἀγάπης” γιατί ὁ Κύριος μᾶς λέγει “ἐπείνασα καί ἐδώκατέ μοι φαγεῖν”. Διακονοῦμε μέ τήν “Ἰματιοθήκη Ἀγάπης” γιατί ὁ Κύριος μᾶς λέγει “γυμνός, καί περιεβάλετέ με”. Διακονοῦμε τούς ἀσθενεῖς γιατί ὁ Κύριος μᾶς λέγει “ἠσθένησα καί ἐπισκέψασθέ με”. Διακονοῦμε τούς φοιτητές μας γιατί ὁ Κύριος μᾶς λέγει

“Θεός ἔδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστήμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ”, διακονοῦμε τούς ἀσυνοδοεῦτους ἀνηλίκους ἐξ ἐμπολέμων Χωρῶν, γιατί ὁ Κύριος μας λέγει “ξένος ἦμην καί συνηγάγετέ με”. Ἡ προσφορά μας στόν ἄνθρωπο εἶναι προσφορά στό Θεό καί ὑπηρετοῦντες τόν ἄνθρωπο, ὑπηρετοῦμε τόν Θεό. Ὁ Θεός νά ἐνισχύει καί νά ἐνδυναμώνει ὅλους τούς ὑπηρετοῦντες στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας Του, μιά ὑπηρεσία γιά τόν Θεό καί γιά τή Δόξα Του.